



de acum soare cu dinți,  
va domni la voi în țară,  
zilele lungi și fierbinți,  
vor veni numai la vară.

să se îmbrace-n cenușiu,  
fără nici o ezitare,  
căci al toamnei gri pustiu,  
vine de la depărtare.  
greierașul cam mirat,  
de așa vești tulburătoare,  
nu se opri din cântat,  
ignoră raza de soare.



I  
Frunzele cu resemnare,  
cad întruna spulberate,  
norii fără remușcare,  
soarele îl țin în spate.  
Sub o frunză arămie,  
tremurînd un greieraș,  
cuprins de melancolie,  
tot cânta din fluieraș.  
Numai o rază de soare,  
ce răzbea mult prea subțire,  
auzind a lui cântare,  
veni grabnic cu o știre:

II  
Frunzele s-or risipi,  
în vârtoarea vântului,  
norii negri vor veni,  
poruncind pământului,

III  
Dar furnica cea voinică,  
nelipsită din peisaj,  
vine iar cu-a ei critică  
și tăindu-i din curaj:  
toată ziuica cântă!  
fără rost și fără noimă,  
iar copiii ți-s desculți,  
vino să muncești la normă,  
să aduni bucate multe,  
pentru iarna grea ce vine,  
cine să te mai asculte,  
nu vezi ce foamete vine?

